

První pastýřský list (neděle 29. září 2024)

Vážení a milí diecézané, bratři a sestry,

uplynulo již pět měsíců od mého uvedení do služby pastýře olomoucké arcidiecéze a já se k vám obracím svým prvním pastýřským listem.

Když jsem pročetl prvotiny některých svých předchůdců, často zrcadlící dobu, v níž byly vytvořeny, přemýšlel jsem, čím vás mám oslovit já? Mám ve svém poselství zmínit temnější stránky současného dění: války, mravní úpadek a rozkol ve světě i církvi, nebo raději nasadit optimistický tón a připomenout pozitivní dopady biskupské synody o synodalitě, případně mluvit o naději, že v každém momentě se ve světě i v církvi rodí něco nového a krásného?

Nakonec jsem se rozhodl „odrazit se“ ve svém listě od svátku svatých archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela, který připadá na dnešní den. Výklad jejich jmen nám může poskytnout základní orientaci a směr: vnímat více Boha. Michael totiž znamená: Kdo je jako Bůh, Gabriel: Bůh projevil svou sílu, Rafael: Bůh uzdravil. V dnešní době jsme přesyceni všemožnými komentáři, a proto je dobré vracet se k myšlence o transcendenci – přesažnosti Boha. K tomu bych vám rád nabídl dva impulsy vycházející z dnešního Božího slova.

V prvním čtení i v evangeliu jsme slyšeli o tom, jak Bůh projevil svou moc působením Božího Ducha. A Bůh nemlčí ani dnes. Je důležité, abychom nezůstávali jen u názorů a komentářů, ale uvědomili si, že náš Bůh s námi putuje a projevuje se podobně jako v době Mojžíšově nebo Ježíšově a dosvědčuje nám: *„Kdo není proti nám, je s námi.“*

Silně na mě působí slova proroka Micheáše: *„Já vyhlížím Hospodina, čekám na Boha své spásy, můj Bůh mě vyslyší. Neraduj se ze mne, má nepřítelkyně, jestliže jsem padl, zase vstanu; i když sedím v temnotě, Hospodin je mé světlo.“* Abychom dokázali napodobit takové jednání i ve svém životě, je třeba nastavit náš vztah k modlitbě. Způsobů modlitby je řada a nejde o to vybrat a určit ten jediný správný pro všechny,

mnohem podstatnější je naše věrnost v modlitbě. Někomu je blízká účast na mši svaté i ve všední den, dalšímu večerní adorace, jiný najde pokoj při modlitbě růžence nebo korunky k Božímu milosrdenství. Pokud jste svůj styl modlitby dosud nenašli, prosím vás bratři a setry, pokuste se jej vybrat nyní a buďte v ní věrní a poznáte její ovoce. To je má prosba i rada.

Boží slovo dnešní neděle nás může také povzbudit k osobnímu rozhodnutí: nepřizpůsobujme se světu! Takto lze vnímat Ježíšova slova v evangeliu o nutnosti zbavit se ruky, nohy nebo oka, pokud by nás odváděly od Boha, a obdobně vyznívají i slova o nesprávném stylu života v době apoštola Jakuba, který káral hromadění majetku a nečestné jednání bohatých. Žijeme ve světě, kde je mnoho způsobů chování a jednání považováno za normální, ačkoli nejsou v souladu s Božím zákonem a přikázáními. Neznamená to ovšem, že bychom se měli upnout na jednání druhých a začít poukazovat na všechno, co je v našem světě i v církvi v rozporu s pojetím křesťanské morálky. Užitečnější je zaměřit se na prvním místě na svůj život a zkusit rozpoznat, co v něm není správné, co je hříšné, co vytváří překážku Božímu působení v našem životě. To je třeba pojmenovat, změnit a odstranit, abychom neztráceli to, co nám Bůh nabízí a co nám svět nikdy dát nemůže!

Jak jistě víte, bratři a sestry, některá rozhodnutí je dobré vyjádřit viditelným gestem. Od doby své inaugurace jsem byl několikrát dotazován, zda okolnosti naší doby nejsou výzvou k tomu, abychom znovu vykonali úkon zasvěcení naší arcidiecéze Panně Marii. Po zvážení tohoto podnětu a poradě s mými spolupracovníky jsem se rozhodl, že jej vyslyším. Budu moc rád, když se ke mně připojíte i vy pod vedením svých pastýřů ve farnosti. Tento úkon spojený s touhou po zřeknutí se toho, co nás od Boha vzdaluje, a s odhodláním upevnit vztah k Bohu skrze zvolenou formu modlitby, vykonáme v neděli 13. října 2024 na závěr mše svaté. Podporuje nás to, co zaznělo v roce 2000 při výkladu fatimského zjevení Kongregací pro nauku víry: *„Panna Maria, jež se zjevila ve Fatimě, obrací naši pozornost na tyto zapomenuté hodnoty, na budoucnost člověka v Bohu, ve které hraje člověk aktivní a zodpovědnou roli. Fatimské poselství svou naléhavou výzvou k obrácení a pokání ve skutečnosti vede k jádru evangelia.“*

Děkuji vám, milí diecézané, za přijetí těchto myšlenek a odhodlání pokusit se je přenést do svého života.

S vděčností, v modlitebním spojení a s požehnáním

+ Josef Nuzík, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský